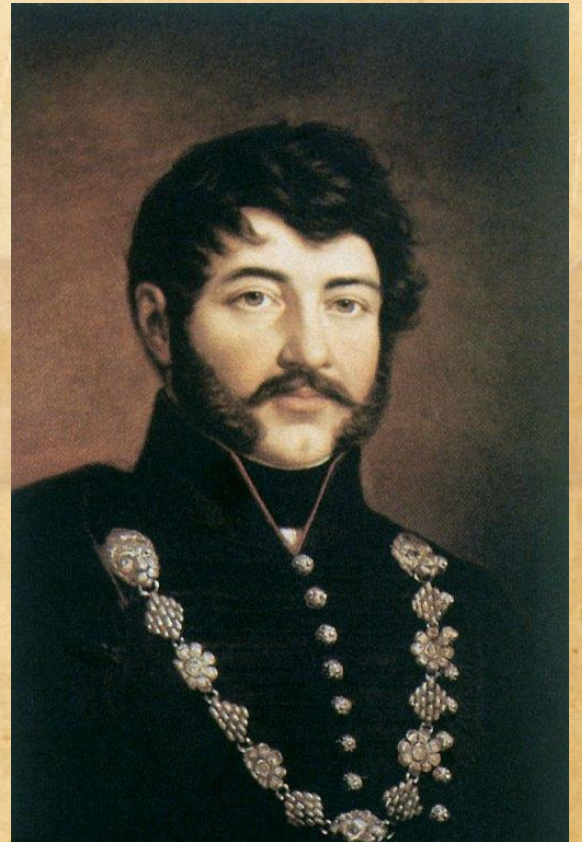

Berzsenyi Dániel
Költő
(1776-1836)

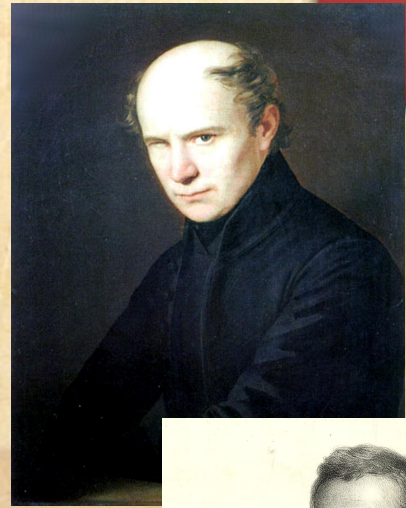
1776.május 7-én született a Vas megyei Hetyén.

Apja Berzsenyi Lajos földbirtokos és okleveles ügyvéd volt, édesanyját Thulmon Rozáliának hívták. 1799.május 22-én feleségül vette másod-unokatestvérét, Dukai Takách Zsuzsannát.

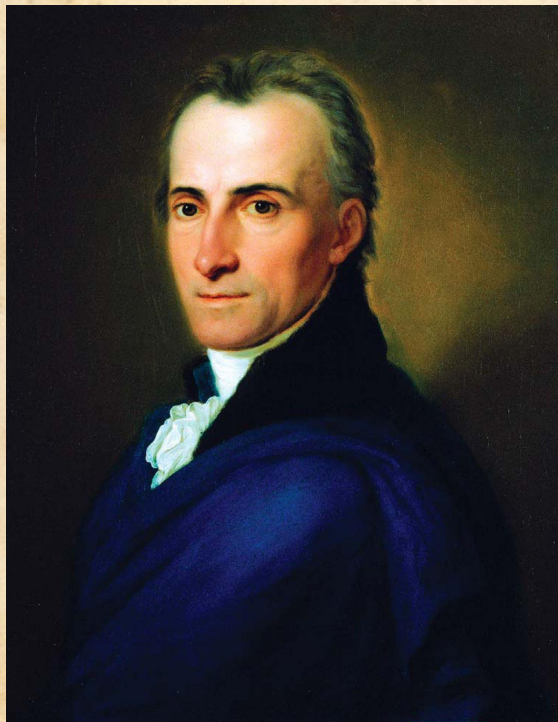

Berzsenyi 1810-ben megismerkedett Pesten a kora költőivel, Kölcseyvel, Szemere Pállal, Vitkoviccsal és Horváth Istvánnal, de vidékiessége miatt nem látták szívesen, és ő is kívülállónak érezte magát köztük. Az írók közül jóban volt Döbrentével, rábízta műveinek kiadását is.

Sokat betegeskedett, Niklán 1836. február 24-én halt meg.

Munkássága

1808-ban költeményeit Berzsenyi tehetségének felfedezője, Kis János juttatta Kazinczyhoz, akivel 1810-es évek elejéig tanár-diák kapcsolatuk volt. Legszebb költeményének a címét Kazinczy adta, **Őszel** helyett **A közelítő tél** elnevezésen jelent meg.

Munkássága

Berzsenyi életében nem vált igazán korának nagy alakjává. Halála után fedezték fel újra. A harmincas, negyvenes évek fordulóján zenésítette meg Kodály ***A magyarokhoz*** című ódát. Az ódát három változatban írta meg, az elsőt 1796-ban, a másodikat 1803-ban, a végleges formáját pedig 1810-ben kapta meg.

Szerelmes verseiben számos női név fordul elő.

Több műve a dicső múlt és a hitvány jelen szembeállításával a reformkori költészet fontos motívumait előlegezi.

Több ódája korának eseményeihez kapcsolódik, mégsem az alkalmi versek közé tartoznak, például az 1797-i nemesi felkeléshez kapcsolódó

A felkölt nemességhez a szombathelyi táborban c. ódája. A napóleoni háborúkhöz, ***A magyarokhoz*** c. műve.

Verseinek jellegzetes tárgya a menekülés a világ előtt, motívumokat, metaforákat állít egymás mellé.

Kölcsey békülő hangnemben, tisztelettel
búcsúztatta költőtársát a temetésén az Akadémia
nevében.

„Lélek s szabad nép tesz csuda dolgokat.”

A magyarokhoz írt ódájából

Köszönöm a figyelmet!

